

Skatteministeriet

11. december 2019
J.nr. 2019-2158

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 4 - Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Hovedaktionærers delsalg af aktier i selskaber med flere aktieklasser, beskatning ved nedsættelse af gæld, beskatning af kapitalfondspartnere og omdannelsesdatoen ved skattefri virksomhedsomdannelse).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 20 af 10. december 2019.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 9. december 2019 fra FSR – danske revisorer, jf. L 4 –bilag 18.

Svar

1. FSR – danske revisorer (FSR) bemærker, at reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, har en kompleksitet, der gør reglerne svære at forstå og administrere. FSR finder, at det derfor kan overvejes for visse typer af medarbejdere, der udfører arbejde af mere administrativ karakter, såsom bogholdere og IT-medarbejdere, at indsætte en mulighed for, at den enkelte medarbejder og dennes arbejdsgiver kan tilvælge, at merafkastet beskattes som løn efter skattelovgivningens almindelige regler. Dette vil kunne være en administrativ og omkostningsmæssig forenkling for eksempelvis en IT medarbejder, der som led i sit ansættelsesforhold er blevet tilbudt en mindre ejerandel fra sin arbejdsgiver.

Kommentar

Det afgørende for, om reglerne om beskatning af kapitalfondspartnere finder anvendelse, er, hvorvidt der består en fortrinsstilling, som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 1, 2. pkt.

Alle fysiske personer, der direkte eller indirekte gennem et kontrolleret selskab har investeret via en af de af bestemmelsen omfattede fonde, og som i forhold til øvrige investorer i fonden har en fortrinsstilling i bestemmelsens forstand, vil således være omfattet af reglerne. Det er ikke afgørende, hvilken tilknytning den pågældende har til fonden, herunder om denne kan betegnes som partner i den pågældende fond. Det afgørende er udelukkende, hvorvidt den skattepligtige har en fortrinsstilling i den beskrevne forstand.

Dette er helt i overensstemmelse med formålet med reglerne, idet den større afkastmulighed, som de har ret til, må anses for at være et (yderligere) vederlag for de opgaver og den rolle, som de pågældende varetager.

De foreslåede regler hindrer ikke, at en arbejdsgiver og en ansat indgår aftale om, at den ansatte som en del af sin almindelige løn fx kan opnå en bonus, der beregnes på grundlag af afkastet i et bestemt selskab eller en bestemt fond, hvis det vurderes mest hensigtsmæssigt at opnå vederlaget som personlig indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler.

Der vurderes derfor ikke at være grundlag for at indføre en valgmulighed som den af FSR foreslåede. En sådan valgmulighed risikerer i øvrigt også at øge reglernes kompleksitet, bl.a. fordi det vil være nødvendigt at afgrænse, hvilke former for medarbejdere der skal have adgang til at udøve valgmuligheden.

2. FSR bemærker, at opsamlingsbestemmelsen i ligningslovens § 16 J er nødvendig, idet en carryberegning som altovervejende udgangspunkt først bliver 100 pct. korrekt, når sidste betaling på sidste investering er sket, og alle udgifter og løbende reguleringer i henhold

til fondaftalen med investorerne endeligt kan opgøres for fonden som helhed. FSR anmoder derfor om, at det bekræftes, at der efter ligningslovens § 16 J ved den enkelte kapitalfonds endelige afslutning kan udarbejdes en samlet fondsopgørelse, der viser og dokumenterer, hvorvidt der er sket korrekt beskatning af det faktisk oppebårne merafkast over fondens levetid, og at der sker beskatning efter ligningslovens § 16 I henholdsvis tilbagebetaling efter ligningslovens § 16 J, såfremt den enkelte kapitalfondsmedarbejder er blevet beskattet af et lavere hhv. højere merafkast, end denne reelt har modtaget.

FSR opstiller i forlængelse heraf et konkret eksempel og anmoder om, at udregningen heri bekræftes.

Kommentar

FSRs bemærkninger vedrører bestemmelsen i ligningslovens § 16 J, stk. 1, der fastsætter, at skattepligtige, der for et indkomstår har betalt skat af merafkast i en kapital- eller venturerefond, kan få skatten udbetalt kontant i et senere indkomstår, i det omfang merafkastet tilbagebetales til de øvrige investorer ved en efterregulering af afkastfordelingen i fonden.

Bestemmelsen er ikke foreslået ændret, men har – som FSR med rette gør opmærksom på – til hensigt at sikre, at der sker en efterregulering af beskatningen af merafkastet, hvis og i det omfang der i kapitalfonden sker en efterregulering af merafkastet.

Da bestemmelsen ikke er foreslået ændret, findes der ikke at være grundlag for at kommentere konkrete udregninger vedrørende bestemmelsens virkninger. Det bemærkes dog, at FSR i sit eksempel forudsætter, at der ved den løbende beskatning af merafkast efter ligningslovens § 16 I kan ske fradrag for beløb, der er investeret via den pågældende fond. Dette er ikke tilfældet, idet der ved merafkast forstås ”afkast, der overstiger et standardafkast af den samlede deltagerkapital”, jf. forslaget til ligningslovens § 16 I, stk. 2, 1. pkt. Når der er opgjort et merafkast, skal foretagne investeringer dermed ikke fratrækkes det skattepligtige merafkast.

3. FSR rejser endvidere spørgsmål vedrørende den lempelsesmulighed, der ved det af skatteministeren fremsatte ændringsforslag af 29. november 2019, jf. L 4 – bilag 8, er foreslået indsat som ny bestemmelse i ligningslovens § 16 I, stk. 4 (stk. 02 i ændringsforslag nr. 3).

FSR finder således, at der i relation den personlige carry-beskatning efter forslaget til ligningslovens § 16 I, stk. 1, bør tillades lempelse for dokumenterede danske og udenlandske skatter, der påhviler merafkastet, uanset at disse skatter ikke udløses i et selskab, der investerer direkte ind i fonden.

FSR henviser herved til, at der i en række lande er regler, hvor carry-beskatningsreglerne er indrettet således, at fondens carryindkomst beskattes i management selskabet som et mer-management fee. Ændringsforslaget tager efter FSRs opfattelser ikke højde for, at en medarbejder, som typisk ikke har indflydelse på kapitalfondsstrukturen, derfor kan blive

beskattet med en højere skattesats end 56 pct., hvis der ikke kan opnås lempelse for skatter betalt af merafkastet i selskabsstrukturen, hvis disse er udløst på et niveau højere end det selskab, der investerer direkte i fonden.

Kommentar

Den lempelsesregel, der ved ændringsforslag nr. 3 af 29. november 2019 er foreslået indsat som nyt stk. 4 i ligningslovens § 16 I (stk. 02 i ændringsforslaget), vedrører – som FSR med rette bemærker – de tilfælde, hvor en fysisk person beskattes efter forslaget til ligningslovens § 16 I, stk. 1.

Bestemmelsen vedrører således de tilfælde, hvor den fysiske person skal medregne merafkast fra investeringer, som vedkommende har foretaget direkte og ikke via et mellemliggende selskab. Er investeringerne foretaget via et mellemliggende selskab, er det derimod bestemmelsen i lovforslagets § 16 I, stk. 4, der som følge af ændringsforslaget vil blive stk. 6, der finder anvendelse.

Det er i fuld overensstemmelse med regelsættets formål, at fysiske personers merafkast fra direkte investeringer via de af regelsættet omfattede fonde bliver beskattet som personlig indkomst, og der er intet grundlag for at lempe for skatter, som er pålagt andre end den pågældende selv. En sådan lempelse ville således indebære, at det faktisk oppebårne merafkast ville blive beskattet med en lavere sats end satsen for beskatning af personlig indkomst, hvilket ikke er tilsigtet.

Det bemærkes, at der kan være tale om en misforståelse forårsaget af, at der desværre er en skrivefejl i 2. pkt. i det foreslåede stk. 02 i ændringsforslag nr. 3 af 29. november 2019. Der henvises således i denne bestemmelse til, at der kan opnås lempelse for danske og udenlandske skatter, der forholdsmæssigt falder på ”selskabets” merafkast efter stk. 1. Da stk. 1 som nævnt ikke vedrører merafkast for et selskab, men derimod for den skattepligtige fysiske person, skal der rettelig henvises til ”den skattepligtiges” merafkast efter stk. 1.

Inden 2. behandlingen vil ændringsforslaget blive erstattet med et nyt, hvori denne skrivefejl er rettet.